

Sen Ve Ben

– İbrahim Kilik · 02 Mayıs 2010

Parmakların has iklim asudeden asude.
Ellerini severdim zambaklardan ziyade.
Bıraktın beni böyle içimde yangınlarla.
Alsaydın ya canımı çekip gitmeden önce!

Sade ellerin kaldı başka hiç andacın yok.
Kırpıkların sinemde ezelden ebede ok.
Dökülür avucuma hasret kokulu güller.
Bir gün geri dönersen söyleyecek sözüm çok.

Ateş yakar amenna beli su har söndürür.
Senin nurdan hayalin gönlümü göyündürür.
İçimde umman coşar dışımdan kimse bilmez.
A kız, bu eda, işve bil başımı döndürür!

O tatlı tebessümün çayımda ıtır olur.
Buğusunda gözlerin, gönlüm aşkını solur.
Çölde serap misali yaklaştıkça ırarsın.
Denize düşen katre okyanusta kaybolur.

Bil ki ben senden sebep şiirler yazıyorum.
Adını kayalara taşlara kazıyorum.
Seninse haberin yok, gönlün gamdan azade.
Aşkımız oldu mevta ben mezar kazıyorum.
Ankara,02.05.2010 İ.K